

↑

0.9/0

פרוטוקול מס' 114/א'

מישיבת ועדת הכנסת
שהתקיימה ביום ב', ב' בתמוז תשס"ז - 11.6.1956

מ.י.

בנכחים:

- י. גורלי - היו"ר
- ח. אריאב
- א. בהיר
- ש. דיין
- א. הרצפלד
- נ. לוי
- ז. סוזייב
- מ. קלמר

ש. בזק - מזכיר הוועדה

מוזמנים:

- ד"ר א. לנדאו - מנהל סלווה חובה
- ד"ר ג. קיטרון - ממשרד המשפטים
- מר שכטר - ממשרד האוצר
- מר ספיבק - ממשרד האוצר

סדר-היום:

- חוק סלווה חובה (תיקון), תשס"ז - 1956
- חוק לעידוד החסכון (ערבות למלוות והנחות מס הכנסה), תשס"ז - 1956

הישיבה נפתחה בשעה 11.15.

היו"ר י. גורלי:

אני פותח את הישיבה, אנחנו ממשיכים בחוק סלווה חובה, סעיף 12.

ד"ר א. לנדאו:

מציעים עכשיו במקום מחצית הסכום - רבע הסכום. יש הסכם עם הייצרנים בקשר לזה.

היו"ר י. גורלי:

יש הצעה של חבר הכנסת סוזייב, אבל אני מבקש את חברי הוועדה לקחת בחשבון שזה על יסוד הסכם עם הייצרנים. אעמיד להצבעה את הצעת חבר הוועדה סוזייב.

הצבעה

הצעת חבר הכנסת סוזייב - לא נתקבלה.

סעיף 12 עם התיקון, במקום "מחצית הסכום" - רבע הסכום" - ג ת ק ב ל.

סעיף 13

היו"ר י. גורלי:

לסעיף זה אין הערות. הוסכם עליו בקריאה ראשונה.

ד"ר ג. קיטרון:

בסעיף קטן (ב) יש צורך להכניס תאריך.

ד"ר א. לנדאו:

אני מציע 31 לאוגוסט.

הצבעה

סעיף 13 - ג ת ק ב ל.

סעיף 14.

ה צ ב ע ה

סעיף 14 - ג ת ק ב ל.

סעיף 15.

סוכם למחוק את סעיף קטן (ב).

היו"ר י. גורדי:

ה צ ב ע ה

סעיף קטן (ב) - ג ת ק ב ל.

סעיף 47 א(א) - ג ת ק ב ל.

סעיף 48 א - ג ת ק ב ל.

סעיף 16.

סעיף 17.

ה צ ב ע ה

סעיף 17 - ג ת ק ב ל.

סעיף 18.

האם מדובר בחברה שאסור לה לחלק רווחים או שאינה מחלקת?

ד"ר ג. קיטרוב:

המדובר בחברה שאסור לה לחלק רווחים.

ד"ר א. לגדאן:

בדרך כלל חברות שיכון אינן מחלקות רווחים. אין זאת אומרת שאין להן רווחים, אבל את הרווחים האלה הן משקיעות למטרות אחרות. ובכך מה הכוונה כסאופריים כאן שאין להן רווחים?

היו"ר י. גורדי:

שאסור להן לחלק.

ד"ר א. לגדאן:

ס. קלמר: אם פוטרים את חברת עמידר, צריך לפטור כל חברות הסיכון הציבוריות. אני רוצה לומר מסתם בנוגע לרכוש של חברות שיכון, אינני מדבר על חברת שיכון שיש לה בית וכו' נמצאים המשרדים. דינו של רכוש זה צריך להיות כדיון בעל בית אחר. אבל חברות שיכון יש להן רכוש, דירות להשכרה, כלומר תפקידן הוא להקים בתים ולהסכיון, ובדרך כלל סוגי חברה אינה עושה זאת. אם בכל זאת יש דירות, הרי זה מפני שמוסדות הקליטה, בין שזו הסוכנות או המסללה, סכריחים את חברות הסיכון אחוז מסויים של הדירות לא למכור, אלא לפטור אותן למקרים סוציאליים ולקבל שכר דירה שאינו מכסה אפילו את הריבית. אם מצרפים את כל הדירות האלה, זה נקרא שלחברה יש רכוש, אבל זה לא נותן לחברה סוג דבר, אלא להיפך, היא עוד מפסידה מזה.

אני חושב שכמו שפוטרים את עמידר, יש לפטור חברות שיכון ציבוריות מסלוח חובה.

אני מציע בעקבות הצעתו של מר קלמר לנסח זאת כך: "חברה שלא שילמה דיבידנדה מאפריל 1950 עד

ד"ר א. לגדאן:

הופעת חוק זה."

אנחנו הסכמנו לשחרר את חברת עמידר, אבל איננו יודעים אם היא מסלמת דיבידנדה או לא לפי התקנות.

ג. לוי:

יש אופי ציבורי מובהק, לדעתי מוכרחים לשחרר אותה, לכן אני מציע לקבל את הנוסחה של מר קלמר, שכל החברות שלא חילקו רווחים - פטורות.

אם לחברת שיכון

ס"י

היו"ר י. גורני:

יש ארבע אפשרויות: א) לא לתקן שום דבר, את זה איבנו מקבלים; ב) הצעה פחות מרחיקה לכת, שחברות ציבוריות שלפי התקנות שלהן איבן מאפשרות לחלק רווחים. בסקרה זה הקריטריון הוא אותו אם חילקו או לא חילקו. אבל אם התקנות מחייבות לחלק רווחים, בין אם לא חילקו. חוץ מזה יש עוד שתי נוסחאות: אחת מרחיקה לכת ואחת לא. המרחיקה לכת היא של חבר הכנסת קלמר, שאף פעם לא חילקו רווחים. המצניעה לכת היא זו שמאפיל 1950 עד מתן תוקף לתיקונים בחוק זה לא שילטו רווחים.

אעמיר להצבעה את שתי הנוסחאות האחרונות.

ד"ר ב. קיטרון:

צורת התיקון תהיה כזו: אחרי המלים, או כסוסדות בריאות ציבוריים תבואבה המלים, ולרבות חברה ציבורית לשיכון שאושרה כאסור ושלל חילקה רווחים מיום 1.4.1950 עד יום 31.8.56.

ה צ ב ע ה

התיקון לסעיף 18(א) - ג א ק ג ל

התיקון לסעיף 18(ג) - ג ת ק ג ל

ביטול סעיף 55 - ג ת ק ג ל סעיף 19

סעיף 20 היתה הצעה של חבר הכנסת סוזייב שאותו חלק שאיבנו שייך לממשלה ישלם את מלואו החובה. אני חושב שיש הגיון רב בהצעה זו.

היו"ר י. גורני:

להלכה זה נכון, אין לפטור 49% מסוים - 51% שייכים לסרינה.

ד"ר א. לנדאו:

אני מציע לקבל את הצעתו של סוזייב.

א. בהיר:

לא בעלי המניות משלמים אלא החברות, אילו היינו יודעים זאת בראשית שנת התקציב, היינו יכולים לעשות שתי פעולות, לקחת מהם מלוא חובה ולתת להם את הכסף הזה בתור הטקסה. אבל בינתיים, שנת התקציב עברה, החוק נגמר, מה ההגיון לעשות זאת עכשיו?

א. בהיר:

התיקון הזה אומר להחזיר, וההצעה של חבר הכנסת סוזייב אוסרת להחזיר רק חלק.

מר י. זבני:

למען האסטטיות זה נוסח שהיא זכאית ל-50% או למעלה מזה של רווחים. אבל רוב החברות הן בהפסד. במידה שהחלק בנושא רווחים איבנו של הממשלה, זה משפיע על מס הכנסה.

היו"ר י. גורני:

יש הצעה של חבר הכנסת חזני להכניס גם את הסוכנות היהודית, אמנם חבר הכנסת קלמר הודיע שהוא מסתלק מזה, אבל אצביע אותה בכל זאת.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת חזני - לא נתקבלה.

ז. סוזייב:

האעתי היא זו: לבני חברות סטר האוצר אישר עליהן בצו שביום זה וזה החזיקה הסרינה ברוב הונה והיתה זכאית לרוב רווחיה - חברות אלה תסוחררנה מתשלום המלונה כיחס ההון שהממשלה מסתמפת בהן.

היו"ר י. גורני:

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת סוזייב - לא נתקבלה. הסתייגות לחבר הכנסת סוזייב.

סעיף 21.

סעיף זה הוא היחיד בכל החוק הסטיל את המלווה על כסף.

ד"ר א. לנדאו:

ה צ ג ע ה

סעיף 21 - ג ת ק ב ל.

סעיף 22.

בסעיף זה המלים, כי הקביעה האמורה לא היתה נכונה או - תימחקה, ואחרי המלים, כי הפרטים עליהם מבוססת הקביעה לא היו תבואנה המלים, נכונים או.

ד"ר ג. קיסרון:

ה צ ג ע ה

סעיף 22 המתוקן - ג ת ק ב ל.

סעיף 23.

סעיף קטן (ב) שייך לסעיף 11(א), שעליו דבן.

היו"ר י. גורי:

הייתי מציע לכתוב כאן תאריך, לקבוע שלושה חודשים מיום שזה הוכר.

ז. סוזיב:

יש כל סיני תאריכים. יש מקרה של קביעה זמנית, הוא צריך לחכות עד 31.8, אחר כך

ד"ר ג. קיסרון:

יש לו זכות ערעור.

יש לי הצעת פשרה: שיושב-ראש הוועדה יודיע שנדרש תיקון כזה בוועדה, אבל בגלל קשיים פורמליים לא הצבענו עליו, אבל טובים לפנות למנהל המלווה ולבקש אותו לסיים לב באופן מיוחד שכל הדרישות שעברו כדיקה ומגיע להם - להחזיר.

ז. סוזיב:

כל ענין שיסתיים ויוחלט עליו, יוחזר ולא יהיה עיכוב.

היו"ר י. גורי:

ה צ ג ע ה

סעיף 23 - ג ת ק ב ל.

בקשר לכפר-סבא, שמעבו הנוקר בוועדת מסנה משלחת מסם, והטענה העיקרית שלהם היא שהרכוש לא מכניס, יש אנשים שזה מקור קיומם היחיד והרכוש אינו מכסה אפילו את ההחזקה. חוץ מזה הם טוענים שהרכוש שלהם הוערך כמו בתל-אביב או כחיפה בזמן שהוא אינו מגיע ל-25% מערכו של הרכוש במקומות אלה. מלבד זה שיעור שכר הדירה בתל-אביב עבור חנויות הוא פי שניים מאשר בכפר סבא. הסיב להם ד"ר לנדאו שערך הרכוש נקבע לפי הוצאות הבניה ולפי שנת הבניה. הם טענו שזה לא נכון, שהבניה בכפר סבא היא יותר זולה, היסודות אחרים.

היו"ר י. גורי:

אני חושב שכאן נעשה עוול לאנשים, ולא רק לאנשי כפר-סבא. אבל הנימוק של ד"ר לנדאו הוא שהוא יצטרך עכשיו לפתוח אלפי תיקים מחדש בזמן שהחוק כבר פג תוקפו.

יש לי הצעה סידורית. יש לנו ועדת מסנה סטברת רשימות שונות של מלווה חובה וערעורים טובים. אני מבקש להעביר את הענין הזה לוועדת המסנה, נבחון את הענין סם, לאחר מכן נביא את המסקנות לוועדת הכספים.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למלוות והנחות מס הכנסה) תשט"ו - 1956

היו"ר י. גורי:

אנחנו עוברים לחוק לעידוד החסכון.

ש. גז:

הפסקנו בענין ההתאמה בין הנוסח שכתוב בסכתבו של שר האוצר ובנק דיסקונט ובין ההסכם והפרוטוקט של בנק דיסקונט, ששם מוזג על כך שאפשר למשוך את הפקדונות חזרה באמצע שלוש השנים.

ד"ר ג. פיטרנו:

קיים טפק מסויים, אבל אם יש טפק והכרונה להתקין תקנות שעשויות לתת הקלות, אנחנו מוכנים לקבל על עצמנו, אם אין ערעור כאן על חזקיות הצו, אם כי קיים טפק מסויים.

היו"ר י. גורי:

הסעיף הנוגע לפרט זה הוא סעיף ה(1). אם אנחנו עוברים להסכם בין בנק דיסקונט לאוצר במעוף הנוגע לפרט זה אנחנו רואים, אם הוא לא ימשוך חזרה, אין סתירה פירוש הדבר שאם הוא ימשוך לפני תום שלוש שנים. עכשיו מתעוררת שאלה שניה, מה זה שלוש שנים, אם זה שלוש שנים רצופות עם 36 תשלומים, או שאפשר לעשות איזה קוטבינציות. עכשיו אנחנו שומעים ששלוש שנים זה 36 תשלומים לתי ההסכם. אם זה כך, נדמה לי שזה סילק את הספקות שמתעוררו.

ד"ר ג. פיטרנו:

כתוב: בתנאים ובדרך שייקבעו, אם כך, כוונת המחוקק של הוועדה הזו הייתה לתת גם רשות מיוחדת וחופש לוועדה באישור תכניות.

א. הרצפלד:

בסעיף 2(ג) בהסכם כתוב: פקדון שהחזרתו תידרש על-ידי המפקיד לפני תום תקופה של שלוש שנים מתאריך הפקדתו, יחזירו הבנק למפקיד ללא תוספת פרט, אבל בתוספת ריבית של 2% לשנה מתאריך ההפקדה עד תאריך החזרה. האם זה צודק צריכה להיות כאן הדרגתיות מסויימת.

היו"ר י. גורי:

פה סומכים דעת לאדם הקטן. בדור שיהיה הרבה אנשים שלא יחזיקו מעמד. אבל הדרך שנתה מציע, הדרגתיות, אינה באה בחשבון.

מר שטרן:

קודם כל אי אפשר להשוות את הפקדת הסכום לזמן מסויים בלי רשות להוציא לאותה האפשרות הניתנת לפי התכנית הזאת שתוך הודעה מוקדמת של 30 יום אפשר לקבל את הכסף חזרה.

ביחס לאחוז - אין תכנית אחידה שקובעת את כל התנאים. יש מקום להתחרות מסויימת וליזום מסויימת בין הבנקים. ידוע לי שבנק הפועלים וקופות מלווה והלוואה וחסכון מכינים תכנית שבה יהיו שיעורי מלווה אחרים, עד ששה חודשים - 2%; מששה עד שנים-עשר חודשים - 3% וכן הלאה באופן הדרגתי. אז נדמה לי שכל אחד יעשה לו את חשבונו, ואם יש לו סיכוי להגיע בבנק דיסקונט ל-6% יפקיד אותו שם, אבל אם הוא מוציא את הכסף לפני הזמן הוא מקבל אחוז יותר קטן. אם יהיה לו כדאי הדבר - הוא יעשה זאת.

ס. קלטר:

אין אנחנו צריכים לסנוע התחרות בין הבנקים. אבל אנחנו צריכים לקבוע מהו המינימום. אם בנק מציע 6% למשך שלוש שנים, והאיש מוציא את כספו חודש ימים לפני תום שלוש השנים הבנק מריר את האחוז עד 2% - זה לא ייתכן. לא טספיק שנגיד שכל אחד יעשה את חשבונו באיזה בנק להפקיד את הכסף, לא כל אחד יודע את כל הפרטים של כל בנק, ואנחנו צריכים וחייבים לקיים את הפסוק: לפני עיוור לא תתן טכסול. לכן אני אומר שצריך להבטיח את המינימום.

(ג) ביחס לפרט שלנו. אדם מתחיל לאפקיד, בטוך ששה חודשים הכל בדרך, בחודש השביעי אין לו כסף ואז בחודש השמיני הוא נותן בעד חודשיים. אטנם בטוך שלוש שנים הוא השלים את הכל. האם מוכרחות להיות הפקדות חודשיות או שאפשר לא לעשות זאת?

ס.י.

הי"ר י. גורי:

הכוונה היא ל-36 חסלומים רצופים.

מ. סלטר:

אם בין חסלום לחסלום יש הפסקה של שלושה חודשים - צריך לנכות פחות מזה - לא.

ש. דיין:

גם בעיני אין ההצעה טובה לבני האדם הרגיל. לאחר שהבנקים לוקחים ריבית גבוהה גיחס, לא רק 9% אלא יותר, לתת את הריבית הנמוכה הזאת - זה לא נראה לי.

שנית, הם מתכוונים כפי הנראה לקנות מגרות חוב צמודות, זה ניצול נוסף. חוץ מזה, אם טישהו לא עמד בתסלום פעם אחת, אין הוא צריך להפסיד. לרגל כל זה אני חושב שזה ניצול האישי הרציל המסקיד עטרים לירות לחודש, וגם זה בטאמץ גדול, ואין לגצל אותו בצורה כזאת.

א. בתיר:

האם המוצר מביא בפנינו הצעה לאשר את ההסכם? האם המטלה חושבת להוציא חוק כללי של חסכוניות כאלה או הצעה אחידה? האם בנק הדואר עומד להוציא הצעות לציבור ביחס לחסכוניות וסתי הוא חושב לעשות זאת?

הי"ר י. גורי:

בעקפיין פירוש הדבר הוא לאשר את ההסכם, טסום שבהסכם הזה יש מעיף המוצר מהמוצר מתחייב לגרום לכך שהטרסים שישולמו לחוסכים על פי התנאים המפורטים בסעיף 2 לעיל יהיו בידי החוסכים חופשיים טסם הכנסה, הבנק רשאי לציין ולפרסם תנאי זה בין שאר התנאים הנוגעים לתכניות חסכון-פרס הנ"ל. אנחנו יכולים לא לאשר או להכניס תיקונים.

ז. סווייב:

לאור ההסכם נראה לי שקשה היום להכניס תיקונים ואינני רואה אפשרות שאנחנו היום נגיד: לא. אנחנו יכולים לפנות למוצר ולבקש שהוא ישתדל להגיע לידי הסכם עם הבנק, אולי הם יוכלו לתקן משהו בכיוון הבקשות שהושטעו בוועדת הכספים. אבל אנחנו מאשרים את ההסכם כפי שהובא, ומביעים רק את הטשאלה הזאת.

סר י. זנגי:

אנחנו התכוונו לתכניות חסכון. מלכתחילה היו בינינו סכסיסליסטיים. באוצר אמרנו: חסכון לפחות לשלוש שנים. ההצעה שלנו לבנקים הייתה שרק פקדון שהופקד לשלוש שנים יהנה מפטור בטס הכנסה. אבל הבנקים הסבירו לנו ואנחנו קיבלנו את דעתם, שכדי להגיע לחסכון כזה, מן ההכרח לתת אפשרות למפקידים להיות חופשיים להוציא את הכסף מתי שהם רוצים. הבנקים טענו שסטי לא הכסף נמצא בבנק, וברגע שיש חסכון בא אדם, מוציא את הכסף מחשבון עובר וטב ומעביר אותו לחסכון. בחשבון עובר וטב הבנקים עד עכשיו לא היו מסלמים אפילו 2%. ההסכם הראשון שלנו היה עם בנק דיסקונט. טענו בבנקים אחרים: אם אתם נותנים 6% ריבית מצטברת, אנחנו לא נוכל לעבור ב-9%. בנק לאומי טען שהוא רוצה לתת רק 1.5%. כדי לעשות זאת פחות או יותר אחיד לגבי כל הבנקים, אמרנו שאיננו מסכימים שהריבית הממוצעת של שלוש השנים הראסונות תהיה למעלה מ-3%. עכשיו יש התחרות של הבנקים. בנק לאומי למשל נותן יותר על שנתיים וחצי מאשר בנק דיסקונט, ובנק הפועלים טוב מתחשב בזה. אין לי ספק שאם בנק דיסקונט יראה שאיזה בנק אחר נותן ריבית יותר גבוהה, הוא יעשה זאת גם כן. אבל אנחנו היינו צריכים להגיד: לצורך החסכון אנחנו רוצים לא פחות משלוש שנים ולא יותר מריבית כזו וכזו. הדבר הזה מהווה התחרות גם להעלאת הריבית וזה לא לטובת המסק. יכול להיות שאיזה בנק שאין לו שוק טוב של לקוחות ירשה לעצמו לתת יותר מ-3%.

אני חושב שלצורך החסכון ולהתפתחות החסכון, עם בנק דיסקונט הייתה התחלה טובה. ואנחנו חושבים שלאט לאט נתקדם בתכניות החסכון כך שכל בנק יתן קצת יותר.

היה ויכוח אם צריכה להיות תכנית אחידה או זהה. הוסכם שהפטור לא יהיה שונה, שהתקופה לא תהיה יותר קטנה משלוש שנים, שההשקעות תהיינה בצורה כזו וכזו ושגובה הריבית לא יעלה על 6%. בכל השאר יכול כל בנק לעשות מה שהוא רוצה. לא הייתי מציע שוועדת הכספים תקבע את גודל הריבית בתכניות החסכון.

ס.י.

הי"ר י. גורי:

אנחנו רוצים לעודד חסכון ואנחנו פוטרם את הריבית מס הכנסה. מתעוררות עכשיו שתי שאלות: האחת - מה הטיביטום של הריבית שאדם יכול לקבל בעד כספו בחסכון אם הוא לא עוסד בו. ברבע שהטרינה מעבודת חכמים, היא צריכה להבטיח לאזרח מינימום ידוע, שטעבר לו, למטה סמנו, היא לא מעבודת חכמים כאלה. דבר שני: התנאים הם שווים לכל. לפי זה יוצא שהתנאים אינם שווים לכל, אלא אנחנו מוטרדים את זה בידי ההתחרות החוטטית, לאסור בידי הבנקים, וזה בתוך לטיקול דעתו של האזרח לאיזה בנק יותר נוח לו ללכת לפי התנאים שהבנק נותן לו.

השאלה השניה היא אם אנחנו חופטים להציע

תיקונים להסכם הזה או לא?

מר י. זנגי:

ועדת הכספים יכולה להציע תיקונים.

ז. סוזיב:

אני הייתי מציע שאנחנו נדחה היום את ההצבעה והאישור לכמה ימים, מר זנגי שמע את ההערות, הוא יבוא בדברים עם הבנק לדיסקלנט ויביא לנו בקרוב את הצעת האוצר.

מר י. זנגי:

בענין בנק הדואר אוסד חוק בענין זה. לפי חוק זה לפני שלוש שנים תהיה ריבית יותר קטנה, ואחרי שלוש שנים - יותר גבוהה. גם אם לא יותר מ-3%.

א. בהיר:

אני נוטה לאשר את ההסכמים שנעשו, כי שמענו שהם נעשו על יסוד מסא ומתן בין האוצר והבנקים. ועוד דבר: שזה איננו דבר סופי, זה נתון להתחרות מינימית בין הבנקים. הצעתי היא שאנחנו נאשר את התכניות העוסדות בפנינו, אבל שנבקש את שר האוצר להסתחף אתנו בדיון על בעיית החסכון בבנקים לקראת חוק החסכון בבנק הדואר שזהו סוסד מטטלתי שלגביו אנחנו צריכים להגיד את דברנו באופן ברור. והיה אם יעשו התיקונים שאנחנו רוצים להציע, יעשו יתר הבנקים בהתאם לכך.

יש לי שאלה: האם בטשא ומתן עם הבנקים אין

התחייבות מצד מטרד האוצר שבנק הדואר או בבנקים אחרים לא יחלקו את הפטור באם הם יציעו תנאים יותר טובים.

מר י. זנגי:

אין התחייבות כזאת. לא יותר מאשר 6% ריבית, פקדון ללא פחות משלוש שנים, וההסקעות ההייתה אחד התנאים של בנק ישראל היה למנוע התחרות בין הבנקים.

א. בהיר:

השאלה היא כמה מקבל המפקיד במקרה שהוא מפסיק את החסכון באמצע התקופה? בבנק דיסקונט הוא מקבל 5% אבל אין זה אוסר שלבנק אחר אוסר לתת יותר.

מר שטנר:

נקודה אחת הנובעת לשאלה של הפסקות בתשלומים. אני סבור שאפשר להכניס תנאי שאדם לא מפסיק או את זכותו לפטור מס הכנסה. כשאמרנו שתקופת החסכון היא תקופעת, אין הדבר אוסר שזה מוכרח להיות תשלום חודשי ולא יכול להיות שאם הוא מפסיק סכומים של חודש או שנים שהוא לא יכול אחר כך למלא את החסר.

ס. קלסר:

אני רוצה לשאול את מר זנגי טרוע אין היעור חריבית יכול לעלות על 16% וטרוע בנק לאומי מציע 1.5% בהתחלה? אני חושב שזה צריך להיות לפחות 2%.

הי"ר י. גורי:

ההערות תועברנה לשר האוצר ולאחר טכן נאשר את ההסכמים.

ז. סוזיב:

בקשר להצבעה בענין רבע בלו, נאמר לי שפה הובא לידיעת הוועדה שקיים הסכם עם הנוגעים בדבר וזה שהספיע על חברי הוועדה לקבל את ההצעה. הארגון הזה שאתו נעשה ההסכם הוא ארגון קטן של יצרני משקאות חריפיים, לא יינות. בדרך כלל אנחנו מתחשבים עם הארגונים הגדולים ביותר. התקשרתי עם יקב פרידמן

שהם הקובעים בייצור יינות, והודיעו לי שהם מתנגדים להיטל הזה, לא היה שום הסכם, זה היה סידור כולל עם ארגון יצרני מסקאות חריפים שקיבלו אולי הנחות בשטחים אחרים, אז הם הגיעו להבנה ביניהם.

אני חושב שצריך להתחשב באיזו פרופורציה, מה מהורה הארגון הזה, במיוחד שכל הייצרנים של היינות לא לקחו חלק בהסכם הזה.

אני מבקש שתינתן לוועדה אפשרות להחליט לגופו של ענין, בלי השפעה של ההסכם הזה. אני רוצה שיו"ר הוועדה יפנה לד"ר לנדאו, יביא לתשומת לבו מה שאמרתי ושבסעיף זה אנחנו נצביע עוד פעם מתוך תקווה שאנחנו נוכל גם לקבל את הסכמתו של ד"ר לנדאו.

היו"ר י. גורי: מה שנוגע לגופו של ענין, יכול להיות שיחליטו כך או אחרת. אבל אם יש הודעה שהאינפורמציה איננה מדוייקת, הרי עלינו לקבל הסבר נוסף בענין זה ונעשה זאת.

הישיבה נסתיימה בטעה 18.30.